T011 BD 2 (03) 158-Đại Thừa Đại Bi Phân Đà Lợi-Q3-P6-Vua Ly Tránh Được Thọ Ký

Đại Tạng Kinh (Linh Sơn Pháp Bảo)

KINH ĐẠI THỪA ĐẠI BI
PHÂN-ĐÀ-LỢI
QUYỂN 3
Phẩm 6: VUA LY TRÁNH ĐƯỢC THỌ KÝ

Này thiện nam tử, bấy giờ Đức Bảo Tạng Như Lai, Ứng Cúng, Chánh Biến Tri suy nghĩ: "Ông ấy đã khuyến hóa được hàng ức chúng sinh, nhờ đạo quả Bồ-đề Vô thượng mà an trụ ở bậc Bất thoái chuyển. Ta nay nên thị hiện các cõi Phật để thọ ký cho họ". Khi ấy, Đức Thế Tôn bèn nhập tam-muội tên là Bất vong Bồ-đề tâm và liền mỉm cười tức thì ánh sáng vi diệu tỏa chiếu khắp vô lượng, vô biên cõi Phật, khiến cho vua Ly Tránh cùng hàng ức chúng sinh khác đều thấy rõ cõi Phật trang nghiêm. Lúc này trong vô số cõi Phật ở mười phương, các vị Đại Bồ-tát trông thấy ánh sáng kia rồi đều nhờ vào uy thần của Đức Phật, đi đến thế giới này để hầu cận, cung phụng, gần gũi Đức Thế Tôn cùng chúng Tỳ-kheo Tăng. Các vị đều đem các thứ thần thông của Bồ-tát để cúng dường Đức Thế Tôn cung kính đảnh lễ nơi chân Ngài, rồi lui ra ngồi qua một bên, để nghe Phật thọ ký theo bản nguyện của các vị Bồ-tát. Này thiện nam tử, bấy giờ đại quốc sư Bà-la-môn Hải Tế nói với vua Ly Tránh: –Đại vương nên chọn lấy cõi Phật trang nghiêm trước đi! Này thiện nam tử, vua Ly Tránh nghe theo lời của quốc sư Hải Tế, liền hướng về Đức Bảo Tạng Như Lai, chắp tay bạch Phật: –Thưa Đức Thế Tôn, con muốn cầu đạo quả Bồ-đề, trong ba tháng con đã đem tất cả những thứ cần thiết cúng dường Đức Thế Tôn và chúng Tỳ-kheo Tăng. Con xin đem căn lành này hồi hướng về đạo Chánh đẳng Chánh giác Vô thượng. Con xin không ở trong cõi có năm thứ ô trược xấu ác này. Trong bảy năm qua con đã tư duy về cõi Phật trang nghiêm rồi! Thưa Đức Thế Tôn, nơi cõi Phật đó không có địa ngục, ngạ quỷ, súc sinh, xứ sở như vậy là con chứng đắc đạo quả Bồ-đề Vô thượng. Con nguyện trong xứ sở đó những người mạng chung đều không bị đọa vào ba đường ác, hình sắc nơi thân tất cả đều màu vàng ròng, người trời không khác. Con nguyện chúng sinh ở xứ sở đó đều tự biết về Túc mạng từ hàng ức na-do-tha trăm ngàn kiếp trong quá khứ của mình. Con nguyện tất cả chúng sinh trong cõi ấy đều có đủ Thiên nhãn, nhìn thấy hàng ức na-do-tha trăm ngàn thế giới khác, trong đó, các Đức Phật hiện còn tại thế thuyết pháp. Tất cả chúng sinh nơi cõi đó cũng có đủ Thiên nhĩ để nghe được giáo pháp của hàng ức na-do-tha trăm ngàn các Đức Phật còn trụ thế giảng nói, cũng nguyện cho tất cả chúng sinh ở cõi ấy khéo có đầy đủ Tha tâm trí để biết được tâm niệm, hành động của chúng sinh trong hàng nhiều ức na-do-tha trăm ngàn cõi Phật. Nguyện cho tất cả chúng sinh ở thế giới đó khéo có đầy đủ Thần túc thông, như thế chỉ trong khoảng một niệm có thể đến được hàng ức na-do-tha trăm ngàn cõi Phật. Lại nguyện cho tất cả chúng sinh nơi thế giới ấy không có ngã và ngã sở, không chỗ tạo tác, cho đến bản thân cũng không. Nguyện cho tất cả chúng sinh trong xứ sở đó đều đạt được bậc Bất thoái chuyển đối với đạo quả Bồ-đề Vô thượng. Nguyện cho tất cả chúng sinh nơi cõi ấy đều được ra đời bằng cách hóa sinh.

Khiến cho ở cõi đó không có nữ nhân và thọ mạng của chúng sinh là vô

lượng, ngoại trừ những người theo sở nguyện. Cũng khiến cho chúng sinh ở cõi ấy không biết đến danh từ bất thiện. Trong cõi Phật đó không có mọi sự cấu uế, hương thơm lan tỏa cùng khắp, vượt hơn cả hương trời. Nguyện cho chúng sinh trong cõi ấy đều có đầy đủ ba mươi hai tướng của bậc Đại nhân. Nguyện cho tất cả chúng sinh trong cõi đó đều được quả vị "Nhất sinh bổ xứ", ngoại trừ những người theo nguyện ước. Khiến cho tất cả chúng sinh nơi cõi ấy trong khoảng khắc một bữa ăn nhỏ, nương theo oai thần của Đức Phật, đi đến vô lượng số cõi Phật, thân cận cúng dường vô số chư Phật còn trụ thế, khiến thành tựu được những việc theo mong muốn đem các thứ thần biến của Bồ-tát để cúng dường các Đức Phật, rồi cũng trong thời gian bữa ăn ấy liền trở về nơi quốc độ của mình. Tất cả chúng sinh trong cõi này đều thuyết giảng được giáo pháp của chư Phật, khiến cho tất cả chúng sinh đó gồm đủ sức mạnh như Na-la- diên, khiến cho vô lượng chúng sinh có thể biết tường tận về sắc tướng trang nghiêm trong cõi Phật kia. Sự trang nghiêm ấy cũng chẳng phải là chỗ có thể nhận biết được của Thiên nhãn. Nguyện cho chúng sinh ở trong cõi đó đều nhanh chóng được vô số biện tài vô ngại. Nguyện cho mỗi một cây Bồ-đề cao một ngàn do-tuần. Nguyện cho cõi Phật luôn có ánh sáng thanh tịnh tỏa chiếu khắp khiến cho vô số cõi Phật trang nghiêm đều hiện ra ở trong đó. Nguyện cho chúng sinh được sinh lên cõi ấy cho tới khi thành tựu đạo quả giác ngộ luôn đầy đủ phạm hạnh, khiến cho tất cả chúng sinh nơi cõi đó thường được trời, người kính lễ, cho đến lúc chứng quả Bồ-đề, các căn luôn đầy đủ thanh tịnh. Cũng khiến cho chúng sinh đã sinh vào cõi ấy đạt được niềm diệu lạc của bậc Thánh hơn cả chư Thiên. Nguyện cho các căn lành được tập hợp trong cõi đó. Nguyện cho tất cả chúng sinh trong cõi ấy khi sinh ra tự nhiên đã có sẵn ca-sa mặc nơi thân mình. Nguyện cho chúng sinh ở trong cõi đó vừa sinh ra đã khéo phân biệt được các pháp Tam-muội. Nhờ pháp Tam-muội này nên họ đến được vô số cõi Phật để thân cận cúng dường, lễ bái các Đức Thế Tôn, cho đến khi thành Chánh giác, luôn được thấy pháp Tam-muội đó. Khiến cho các vị Bồ-tát sinh đến cõi ấy tùy theo sở nguyện của mình, đều có cõi Phật trang nghiêm hiện ra trong cây báu. Nguyện cho chúng sinh nơi cõi đó vừa sinh ra là được pháp tam-muội Phổ chí. Nhờ pháp Tam-muội này, họ thấy vô số cõi Phật trong mười phương với các Đức Phật hiện tại cho đến lúc thành tựu đạo quả Bồ-đề luôn gắn bó với pháp Tam-muội kia cũng khiến cho chúng sinh sinh đến cõi ấy được y phục, cung điện, anh lạc, cùng vô số thứ trang nghiêm khác, hình sắc như cõi trời Tha hóa tự tại. Khiến cho trong cõi nước đó không có đất, đá, núi đen, cũng không có núi Thiết vi, Đại thiết vi, núi Tu-di và biển lớn. Nguyện cho trong xứ sở đó không có tiếng của phiền não chướng ngại, không có âm thanh của các cõi địa ngục, ngạ quỷ, súc sinh, không có âm thanh về các thứ nạn, âm thanh về khổ, âm thanh về không vui, không khổ. Con nay mong đạt được cõi Phật như vậy. Thưa Thế Tôn, khi con làm Bồ-tát luôn thực hành những hạnh khó như thế, đã đem những việc làm ấy để trang nghiêm cõi Phật. Thưa Đức Thế Tôn, đó là hành động theo hướng Đại trượng phu của con, sau đấy mới đạt được đạo quả Chánh đẳng Chánh giác Vô thượng. Nguyện cho cây Bồ-đề của con khi con thành Chánh giác cao mười ngàn do-tuần. Con ngồi nơi gốc cây đó phát tâm trong khoảnh khắc chứng được đạo quả Giác ngộ Tối thượng, với ánh sáng nơi con

là vô lượng, chiếu soi đến hàng ức na-do-tha trăm ngàn cõi Phật; thọ mạng của con lâu dài đến vô số ức na-do-tha trăm ngàn kiếp, không ai có thể tính được, ngoại trừ bậc Nhất thiết trí. Khiến cho Tăng chúng Bồ-tát của con là vô số, còn Thanh văn, Duyên giác thì nhiều không thể tính đếm được, ngoại trừ bậc Nhất thiết trí. Khiến khi con

thành tựu quả vị Phật thì được chư Phật Thế Tôn trong vô lượng vô số cõi Phật khác xưng tụng, tán thán. Khiến khi con thành tựu đạo quả Bồ-đề, trong vô số a-tăng-kỳ cõi Phật khác, có những chúng sinh nghe danh hiệu con, đã tạo các căn lành mà hồi hướng về cõi nước của con, thì sau khi mạng chung, tất được sinh về quốc độ của con ngoại trừ người ấy phạm tội vô gián hủy báng Thánh hiền, phá hoại Chánh pháp. Khiến cho con khi đắc đạo Giác ngộ, chúng sinh trong vô số cõi Phật khác phát tâm Bồ-đề nguyện sinh về nước con, thiện căn đã hồi hướng nên khi họ sắp qua đời thì con cùng với vô số Thánh chúng vây quanh hiện ra trước mặt, khiến họ trông thấy, tâm sinh hoan hỷ tột bậc, dứt trừ các chướng ngại sau khi mạng chung được sinh vào cõi của con. Các vị Bồ-tát nơi xứ sở đó, theo chỗ ưa thích của mình, nếu chưa được nghe giáo pháp thì sẽ được nghe. Khi con thành đạo Bồ-đề, khiến cho các vị Bồ-tát ở trong vô số cõi Phật nghe được danh hiệu của con thì đều được bậc Bất thoái chuyển nơi đạo quả Chánh đẳng Chánh giác Tối thượng, chứng được Đệ nhất, Đệ nhị, Đệ tam pháp nhẫn, tùy theo chỗ mong muốn của họ, liền chứng được Tam-muội, Nhẫn nhục, Đà-la-ni. Xin nguyện sau khi con nhập Niết-bàn, khiến cho các vị Bồ-tát trong vô số cõi Phật qua vô số kiếp, nghe được danh hiệu của con thì tâm sinh hoan hỷ tột cùng, cung kính lễ bái con, xưng tụng tán thán là chưa từng có, cho rằng vị Phật ấy khi còn làm Bồ-tát, đã thực hiện bao nhiêu Phật sự lớn lao rồi, sau đấy mới thành Bậc Chánh Đẳng Chánh Giác Tối Thượng. Các vị Bồ-tát có được sự hoan hỷ như thế xong thì được Đệ nhất, Đệ nhị, Đệ tam pháp nhẫn, tùy theo chỗ mong muốn liền chứng được Tam-muội, Nhẫn nhục, Đà-la-ni. Cho đến khi chứng quả Bồ-đề chưa từng đoạn tuyệt nơi các pháp ấy. Khi con thành tựu đạo quả Bồ-đề, khiến cho trong vô số cõi Phật có những nữ nhân nào nghe được danh hiệu của con thì rất vui mừng, phát tâm cầu đạo quả Chánh giác Vô thượng, cho đến khi chứng đắc quả vị Giác ngộ không còn phải thọ thân nữ nữa. Xin nguyện sau khi con nhập Niết-bàn, ở trong vô số cõi Phật có những nữ nhân nào được nghe danh hiệu con thì sinh tâm vui mừng tột bậc, liền hồi hướng về đạo quả Chánh đẳng Chánh giác Vô thượng, cho đến khi chứng đắc quả vị Giác ngộ đều không còn thọ thân nữ nhân nữa. Thưa Đức Thế Tôn, con nguyện đạt được cõi Phật như thế! Chúng sinh với tâm thanh tịnh như vậy! Trong cõi Phật như thế con sẽ chứng đắc đạo quả Chánh đẳng Chánh giác Vô thượng. Này thiện nam tử, bấy giờ Đức Bảo Tạng Như Lai, Ứng Cúng, Chánh Biến Tri bảo vua Ly Tránh: –Lành thay! Lành thay! Này đại vương, sở nguyện của nhà vua là rất sâu xa! Ông muốn nhận lấy cõi Phật thanh tịnh, chúng sinh với tâm ý thanh tịnh như thế. Này đại vương, ông hãy quan sát ở phương Tây vượt qua hàng ức trăm ngàn cõi Phật, có một thế giới tên là Đế vô trần, Đức Phật ở đó hiệu là Đế Minh Tự Đại Vương Như Lai, Ứng Cúng, Chánh Biến Tri, hiện đang trụ thế chuyên vì các vị Bồ-tát thuyết giảng đạo pháp Nhất thừa. Quốc độ của Đức Phật ấy không có hàng Thanh văn, Bích-chi-phật mà ngay cả danh từ đó cũng không có nữa. Ngài không thuyết giảng giáo pháp Thanh văn mà chỉ thuần nói giáo pháp Đại thừa. Tất cả chúng sinh nơi đất nước

ấy được sinh ra từ cách hóa sinh nên cũng không có danh từ nữ nhân. Cõi Phật đó có đủ tất cả những phước đức như nhà vua đã nguyện cầu. Nhận lấy cõi Phật vô lượng trang nghiêm, nhiếp phục, hóa độ vô lượng chúng sinh với tâm ý thanh tịnh như thế; vì vậy, này đại vương, tên tự của ông là Vô Lượng Tịnh. Đức Đế Minh Tự Tại Vương Như Lai, Ứng Cúng, Chánh Biến Tri kia hết một tiểu kiếp sẽ nhập Niết-bàn. Chánh

pháp của Đức Phật ấy sẽ trụ thế mười tiểu kiếp. Sau khi chánh pháp diệt trải qua sáu mươi tiểu kiếp, thế giới đó có tên là Di lâu quang, Đức Phật ở đó hiệu là Bất Khả Tư Nghị Ý Đức Vương Như Lai, Ứng Cúng, Chánh Biến Tri. Cõi Phật trang nghiêm trong thế giới Đế vô trần của Đức Đế Minh Tự Tại Vương Như Lai so với cõi Phật trang nghiêm nơi thế giới Di lâu quang của Đức Bất Khả Tư Nghị Ý Đức Vương Như Lai thì hoàn toàn như nhau, Đức Bất Khả Tư Nghị Ý Đức Vương Như Lai kia thọ được sáu mươi tiểu kiếp. Sau khi Đức Phật này nhập Niết-bàn thì Chánh pháp trụ thế được mười sáu tiểu kiếp. Chánh pháp diệt trải qua một ngàn tiểu kiếp, thế giới có tên là Vô lạc, Đức Phật ở đó hiệu là Bảo Minh Quang Như Lai, Ứng Cúng, Chánh Biến Tri. (Nói tóm lược) Về thọ mạng và thế giới trang nghiêm cũng giống như trên. Chánh pháp trụ thế..., chánh pháp diệt, thì thế giới đó có tên là Sa-la, Đức Phật ở đó danh hiệu là Bảo Tràng Tự Tại Minh Như Lai, Ứng Cúng, Chánh Biến Tri, xuất hiện ở đời với cõi Phật trang nghiêm... Đức Phật ấy trụ thế thuyết giảng giáo pháp suốt ba mươi lăm tiểu kiếp, sau khi Phật nhập Niết-bàn, Chánh pháp trụ thế bảy tiểu kiếp. Sau khi Chánh pháp diệt, nói tóm lược như trên, Ta đã chứng kiến ở thế giới đó có vô lượng vô số các Đức Phật Thế Tôn thành Phật, vào Niết-bàn nhưng thế giới ấy chưa từng thành hoại. Này Đại sĩ Vô Lượng Tịnh, vào đời vị lai, trải qua một hằng hà sa số a-tăng-kỳ, đến đầu hằng hà sa số a-tăng-kỳ thứ hai thì thế giới ấy sẽ có tên là An lạc. Này ông Vô Lượng Tịnh, ông sẽ chứng đắc đạo quả Chánh đẳng Chánh giác Vô thượng ở thế giới ấy với danh hiệu là A-di-đà Như Lai, Ứng Cúng, Chánh Biến Tri. Nhà vua bạch với Đức Phật: –Thưa Đức Thế Tôn, các vị Đại Bồ-tát ở trong cõi Phật đó, trước khi con thành tựu đạo quả Bồ-đề Vô thượng, hiện nay đang ở cõi nào? Đức Phật đáp: –Này Đại sĩ Vô Lượng Tịnh, các vị Đại Bồ-tát đó ở trong vô lượng vô số a-tăng-kỳ thế giới khắp mười phương đã đến đây để phụng hầu cung kính, thân cận với ta và đang ngồi nghe thuyết pháp đó! Ấy là trong quá khứ các Đức Phật đều đã thọ ký cho họ đạo quả Chánh đẳng Chánh giác Vô thượng. Hiện tại các Đức Phật Thế Tôn cũng đã thọ ký cho các thiện nam tử ấy đạo quả Bồ-đề Vô thượng. Trong cõi Phật đó các vị ấy đã thành tựu đạo quả Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác trước. Này Đại sĩ Vô Lượng Tịnh, mỗi một vị Đại Bồ-tát ấy ở nơi vô số ức na-do-tha trăm ngàn cõi Phật đã từng gieo trồng các căn lành, tu hành trí tuệ. Này Đại sĩ Vô Lượng Tịnh, các thiện nam tử đó ở trong cõi Phật kia sẽ được thành Phật trước. Nhà vua thưa: –Bạch Đức Thế Tôn, Bà-la-môn Hải Tế đã khuyên con cùng quyến thuộc đến với đạo quả Bồ-đề Vô thượng. Vị ấy thì chừng nào chứng đạo Bồ-đề? Đức Phật đáp: –Vị Đại Bà-la-môn đầy đủ tâm đại bi. Này đại vương, tự chính ông sẽ được nghe tiếng rống của sư tử nơi vị ấy vào đời vị lai. Nhà vua thưa: –Như Đức Thế Tôn đã thọ ký cho con, nếu sở nguyện của con được thành tựu đúng như vậy thì con sẽ đem năm vóc gieo sát đất đảnh lễ nơi chân Đức Thế Tôn tất sẽ khiến cho hằng hà sa số thế giới chấn động, chư Phật, Thế Tôn hiện đang trụ thế nơi các thế giới kia nguyện xin cùng thọ ký cho con. Thiện nam tử, bấy giờ khi vua

Vô Lượng Tịnh, đảnh lễ nơi chân Đức Bảo Tạng Như Lai, đầu mặt vừa chạm sát đất thì hằng hà sa số cõi Phật liền chấn động, rung chuyển, hằng

hà sa số chư Phật Thế Tôn liền thọ ký cho nhà vua, cùng nói: –Ở cõi Phật San-đề-lam, kiếp tên là Đà-la-ni, loài người ở cõi ấy thọ tám vạn năm, có Đức Phật hiệu là Bảo Tạng Như Lai, Ứng Cúng, Chánh Biến Tri xuất hiện độ thế, có vua Chuyển luân cai trị bốn châu thiên hạ tên là Vô Lượng Tịnh, đối với Đức Bảo Tạng Như Lai, vua đã vun trồng tích chứa được gốc công đức. Nhà vua này, trong đời vị lai trải qua hằng hà sa số a-tăng-kỳ, mới vào hằng hà sa số a-tăng-kỳ thứ hai, thế giới tên là An lạc, vua Vô Lượng Tịnh ở nơi thế giới đó được thành Phật hiệu là A-di-đà Như Lai, Ứng Cúng, Chánh Biến Tri, hào quang của Phật tỏa chiếu khắp mười phương thế giới nhiều như cát sông Hằng. Các Đức Phật khen ngợi: Bậc trí sáng ngời, nay trở dậy Phật mười phương thọ ký cho ngài Hằng sa đất núi đều rung động Thành Bậc Tôn quý của trời người. Này thiện nam tử, bấy giờ vua Vô Lượng Tịnh vui mừng hớn hở, đứng dậy lui ra ngồi qua một bên để nghe Phật nói pháp.

Phẩm 7: BA VỊ VƯƠNG TỬ ĐƯỢC THỌ KÝ Này thiện nam tử, lúc này Bà-la-môn Hải Tế nói với Bất Tuần, Vương tử thứ nhất của vua Vô Lượng Tịnh: (Nói tóm lược như trên) Vương tử Bất Tuần thưa: –Tôi đã quan sát các cõi ác, ở đó chúng sinh chịu nhiều khổ nạn thống thiết. Tôi lại quan sát nơi cõi trời, chúng sinh ở đấy do tâm cấu uế, ô trược nên nhiều người phải bị đọa vào đường ác. Tôi đã thấy tất cả chúng sinh do xa lìa bạn tốt, sống theo nẻo phi pháp, ở nơi tối tăm, cạn kiệt thiện căn, bị tà kiến che khuất nên khốn khổ nơi tà đạo. Vương tử lại bạch Phật: –Thưa Thế Tôn, con xin dùng âm thanh lớn để khuyên bảo chúng sinh đem các thiện căn hồi hướng về đạo quả Chánh đẳng Chánh giác Vô thượng. Khi con thực hành hạnh Bồ- tát, nếu có chúng sinh bị khổ não bức bách, có các nỗi sợ hãi, bần cùng nơi giáo pháp, ở chỗ tối tăm không chốn nương cậy, không đèn đuốc, không người cứu giúp, không nơi quay về, không có đích để đến, khiến họ nhớ nghĩ đến con, xưng danh hiệu con, thì con dùng Thiên nhĩ để nghe tiếng của họ, dùng Thiên nhãn tìm thấy họ. Nếu không giải thoát được nỗi khổ não của chúng sinh kia, thì con trọn chẳng thành đạo quả Bồ-đề Vô thượng. Thưa Đức Thế Tôn, con vì chúng sinh nên nguyện thực hành hạnh Bồ-tát lâu dài. Ấy là ý con muốn được viên mãn như Đại vương hiện nay. Trải qua một hằng hà sa số a-tăng- kỳ kiếp, đến đầu hằng hà sa số kiếp thứ hai, nơi thế giới An lạc, vua cha sẽ thành đạo quả Chánh đẳng Chánh giác Vô thượng với danh hiệu là A-di-đà Như Lai, cõi Phật thanh tịnh, chúng sinh tâm ý thanh tịnh theo đấy mà làm Phật sự. Cho đến khi Đức A-di-đà Như Lai ở vô lượng kiếp làm Phật sự đã xong và nhập Niết-bàn vô dư, rồi tùy theo chánh pháp của Ngài trụ thế bao lâu, trong khoảng thời gian ấy con sẽ thực hành hạnh Bồ-tát, làm vô số Phật sự, vào đầu đêm chánh pháp của Đức A-di-đà Như Lai diệt, tức thì cuối đêm con sẽ chứng đắc đạo quả Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, xin nguyện Đức Thế Tôn thọ ký cho con được đạo quả Chánh giác tối thượng ấy. Như vậy, đối với các Đức Thế Tôn hiện trụ thế trong hằng hà sa số thế giới khắp mười phương con cũng dùng âm thanh bạch với

các Đức Phật đó, xin các Ngài sẽ thọ ký cho con đạo quả Bồ-đề tối thượng. Này thiện nam tử, bấy giờ Như Lai Bảo Tạng liền thọ ký cho Vương tử Bất Tuần và nói: Như ông đã quan sát về cõi ác, quan sát về cõi trời, quan sát nỗi khổ của chúng sinh nên phát sinh lòng thương xót, nhằm giải thoát tất cả nỗi khổ của họ, diệt trừ hết mọi thứ "kết sử" khiến được vui. Này thiện nam tử, do đó nên tên hiệu của ông là Quán Thế Âm. Này Đại sĩ Quán Thế Âm, ông sẽ hóa độ nhiều ức na-do-tha trăm ngàn chúng sinh thoát khổ. Thời gian hành hạnh Bồ-tát ông sẽ làm vô số Phật sự. Sau khi Đức A-di-đà Như Lai vào Niết-bàn, hơn hai lần hằng hà sa số a-tăng-kỳ kiếp, vào đầu đêm khi chánh pháp của Đức A-di-đà Như Lai đã diệt, thì ngay cuối đêm ấy thế giới An lạc mang tên là Nhất thiết bảo tập, cõi nước trang nghiêm đó tồn tại vô lượng vô số kiếp, hơn cả cõi An lạc. Này thiện nam tử, liền ngay cuối đêm, ở bên gốc cây Bồ-đề trang nghiêm bằng vô lượng báu, ông an tọa nơi tòa Kim cang chứng đắc đạo quả Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, danh xưng là Quang Minh Phổ Chí Tôn Tích Đức Vương Như Lai, Ứng Cúng, Chánh Biến Tri, thọ mạng chín mươi sáu ức na- do-tha trăm ngàn kiếp. Sau khi ông vào Niết-bàn, chánh pháp trụ thế sáu mươi hai ức kiếp. Đại sĩ Quán Thế Âm nói: –Thưa Đức Thế Tôn, nếu ý nguyện của con được thành tựu viên mãn như vậy, thì khi con đảnh lễ nơi chân Đức Thế Tôn, các Đức Phật Thế Tôn hiện trụ thế trong hằng hà sa số thế giới khắp mười phương, đều thọ ký cho con, đại địa nơi hằng hà sa số thế giới đều chấn động, tất cả núi sông, vách đá, cây cối, rừng rú đều phát ra năm thứ âm nhạc, tất cả chúng sinh tâm thảy xa lìa tham dục. Đại sĩ Quán Thế Âm vừa gieo năm vóc sát đất đảnh lễ Đức Bảo Tạng Như Lai thì đúng như vậy, đại địa nơi hằng hà sa số cõi Phật đều chấn động, các Đức Phật Như Lai đều thọ ký cho Bồ-tát... (nói lược như trên) tất cả núi sông, vách đá, cây cối, rừng rú đều phát ra năm thứ âm nhạc, tất cả chúng sinh tâm xa lìa tham dục. Đức Phật nói kệ: Khởi âm thanh từ bi, phước đức Mười phương chư Phật cùng thọ ký Đại địa khắp thế giới chấn động Ông sẽ làm Phật độ muôn loài. Này thiện nam tử, bấy giờ quốc sư Bà-la-môn Hải Tế nói với vị Vương tử thứ hai là Ni-mạc: –Này Vương tử, đối với cuộc đại thí này phải nên tùy hỷ. Vả lại, Vương tử đã tạo các nghiệp thiện, vì tất cả chúng sinh mà phát tâm cầu đạo quả Chánh đẳng Chánh giác Vô thượng, hồi hướng về Nhất thiết trí. Này thiện nam tử, lúc ấy vương tử Ni-mạc ở trước Đức Phật liền thưa: –Con xin đem tất cả những phước đức từ sự cúng dường Đức Thế Tôn cùng vô số Tỳ- kheo Tăng, lại cũng đem sự tùy hỷ về phước nghiệp ấy, cùng những nghiệp lành đã tạo trước đây nơi thân, khẩu, ý, xin hồi hướng tất cả về đạo quả Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, nhưng con trọn chẳng chịu chứng đắc đạo quả Bồ-đề nơi cõi Phật uế trược. Đại sĩ Quán Thế Âm đã có thể an tọa nơi gốc cây Bồ-đề trang nghiêm bằng vô lượng báu ở thế giới Nhất thiết bảo tập chứng đắc đạo quả Bồ-đề tối thượng danh hiệu là Quang Minh Phổ Chí Tôn Tích Đức Vương. Con sẽ thỉnh Phật thuyết pháp trước tiên, tùy theo thời gian trụ thế giảng nói Chánh pháp của Đức Như Lai đó, trong khoảng thời gian này xin dốc thực hành hạnh Bồ-tát. Sau khi Đức Như Lai ấy diệt độ, Chánh pháp của Ngài trụ thế lâu dài rồi cũng diệt, đến lượt con sẽ chứng đắc đạo quả Chánh đẳng Chánh giác Vô thượng, cõi Phật

trang nghiêm của con cũng lại như vậy, con cũng thi hành Phật sự y như vậy. Sau khi con nhập Niết-bàn, Chánh pháp của con trụ thế cũng lâu gần như vậy. Con muốn tất cả

mọi sự trang nghiêm nơi quốc độ của con cũng như Đức Như Lai Quang Minh Phổ Chí Tôn Tích Đức Vương vậy. Đức Phật Bảo Tạng nói: –Này thiện nam tử, ông xin nhận xứ sở lớn, sẽ được xứ sở như ông muốn. Này thiện nam tử, ông sẽ ở nơi cõi Phật đó chứng đắc đạo quả Bồ-đề tối thượng, danh hiệu là Thiện An Ẩn Ma-ni Tích Đức Vương Như Lai. Này thiện nam tử, do ông nhận lấy xứ sở lớn nên danh tự của ông là Đại Thế Chí. Vương tử Ni-mạc bạch Phật: –Thưa Đức Thế Tôn, nếu quả ý nguyện của con được thành tựu viên mãn như vậy thì khi con gieo năm vóc đảnh lễ nơi chân Đức Thế Tôn, các Đức Phật Thế Tôn nhiều như số cát sông Hằng ở khắp mười phương cũng sẽ thọ ký cho con, trời mưa hoa Tu-mạn-na. Này thiện nam tử, quả nhiên, khi Đại sĩ Đại Thế Chí gieo năm vóc đảnh lễ nơi chân Đức Bảo Tạng Như Lai thì hằng hà sa số chư Phật Thế Tôn trong hằng hà sa số thế giới khắp mười phương đều thọ ký cho Bồ-tát Đại Thế Chí. Đại địa chấn động, trời mưa hoa Tu- mạn-na. Đức Phật nói kệ: Khởi thế bền vững, phước đức nhiều Mười phương chư Phật đều thọ ký Đại địa chấn động mưa thiên hoa Chính ông là chủ của trời người. Này thiện nam tử, bấy giờ Bà-la-môn Hải Tế nói với vị người Vương tử thứ ba tên là Đế Chúng: ...(nói lược như trên). Vương tử Đế Chúng chắp tay bạch với Đức Bảo Tạng Như Lai: –Con đem tất cả những phước đức từ sự cúng dường Đức Thế Tôn cùng Tỳ-kheo Tăng, lại đem cả những việc làm tốt đẹp nơi thân khẩu ý của chính mình và sự tùy hỷ về phước nghiệp này hồi hướng nơi đạo quả Bồ-đề Vô thượng, nhưng con trọn chẳng ở cõi Phật uế trược để chứng đắc đạo quả Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác và cũng chẳng muốn chóng thành đạo quả Bồ-đề như thế. Khi con thực hành hạnh Bồ-tát, thì điều đạt được là được thấy chư Phật Thế Tôn trong vô lượng vô biên thế giới khắp mười phương. Việc khuyến hóa trước tiên của con đối với đạo Bồ-đề là khuyến khích phát tâm Bồ-đề, khiến an trụ nơi tâm ấy... rồi đem các pháp Ba-la-mật để dẫn dắt tu tập khiến an trụ trong đó. Thời gian hành hạnh Bồ-tát, con sẽ dùng Thiên nhãn thấy mỗi mỗi phương có hằng hà sa số cõi Phật, chư Phật Thế Tôn trong các cõi Phật nhiều như vi trần đó đang nói pháp, đấy là việc khuyến hóa đối với đạo Bồ-đề của con. Con sẽ thực hành hạnh Bồ-tát như thế để làm Phật sự, như vậy khiến cho thân ý của chúng sinh được thanh tịnh. Người nào sinh đến cõi Phật của con như là Thiên tử cõi Phạm thiên. Cõi Phật cũng trang nghiêm thanh tịnh như cõi Phạm thiên. Một cõi Phật của con rộng lớn như hằng hà sa số Tam thiên đại thiên thế giới. Vòng quanh cõi Phật đó là tường ngăn do vô lượng trăm ngàn thứ báu hợp thành. Khoảng bày biện vật dụng để trang nghiêm cao đến cõi trời Hữu đảnh. Đất nơi cõi Phật ấy đều thuần bằng lưu ly, mềm mại mịn màng khiến không có các thứ dơ bẩn như bụi, đất, sỏi, đá... Ở đó không có tên gọi về nữ nhân, chúng sinh nơi cõi này được sinh ra từ hóa sinh, không ăn uống theo cách nhai nuốt, mà đều dùng Pháp thực, Hoan hỷ thực, Tam-muội thực. Trong cõi Phật ấy cũng không có tên gọi về hàng Thanh văn, Bích-chi-phật, chỉ thuần là các vị Bồ-tát đông đầy khắp chốn, không bị các thứ phiền não loạn động, đều tu tập hành trì phạm hạnh.

Nguyện cho tất cả các vị Bồ-tát nơi cõi đó khi ra đời thân đã mặc sẵn pháp phục Sa-môn. Vừa sinh ra đời, khi họ nhớ nghĩ đến việc ăn uống thì vô lượng thức ăn liền hiện đầy ắp trong bình bát báu nơi tay phải. Được như vậy họ bèn niệm: “Chúng ta không nên ăn các thức ăn này, phải đem chúng đến các thế giới khác để cúng dường

chư Phật hiện đang trụ thế cùng các vị Thanh văn và bố thí cho kẻ bần cùng. Hàng ngạ quỷ khốn khổ luôn bị đói khát thiêu đốt thân xác, chúng ta cũng nên đến chỗ chúng để đem đồ ăn cứu giúp. Chúng ta chỉ nên an trụ nơi Hoan hỷ thực". Các vị Bồ-tát ấy vừa phát khởi ý niệm như thế xong, liền khiến họ đạt được tam-muội Bất khả tư nghị oai nghi. Nhờ pháp Tam-muội ấy nên họ không còn nhiễm đắm, được thần lực tự tại đi đến cúng dường chư Phật Thế Tôn hiện đang trụ thế trong vô lượng vô số các cõi Phật khác khắp mười phương cùng các vị Thanh văn, lại cũng bố thí cho chúng sinh và hàng ngạ quỷ. Rồi vì chúng mà thuyết pháp, xong xuôi, chỉ trong khoảng thời gian một bữa ăn ngắn các vị trở về bổn quốc, lại đem y phục, châu báu và các vật dụng khác đem cúng dường chư Phật cho đến hàng ngạ quỷ cũng như trước rồi mới tự dùng. Khiến cho cõi Phật ấy không có tám nạn và âm thanh nói về bất thiện, cũng không có âm thanh nói về khổ, âm thanh nói về thọ giới phạm giới sám hối. Khiến cho cõi Phật của con trang nghiêm, bày biện bằng vô lượng trăm ngàn các thứ châu báu, như ngọc Ma-ni báu, luôn hiện ra các màu sắc hình tượng chưa từng thấy, chưa từng nghe trong mười phương thế giới, thật là hy hữu chỉ kể danh hiệu của chúng thôi thì cả hàng ức năm cũng không thể hết. Có Bồ-tát muốn thấy cõi Phật vàng tức thì thấy vàng. Có vị muốn thấy cõi Phật bạc tức thì thấy bạc mà cõi vàng kia không bị hủy hoại... (nói lược những điểm chính). Có vị muốn thấy các cõi Phật báu khác như: Cõi Phật thủy tinh, lưu ly, mã não, xích trân châu, xa cừ... đều thấy được cả. Hoặc có vị Bồ-tát muốn thấy trầm thủy, Mật-đa-ma-la-bạt, Hải ngạn chiên-đàn, Ngưu đầu chiên-đàn các cõi Phật như thế tức thời được thấy; tùy theo ý muốn của họ đều khiến được như ý. Những mong muốn được nhìn thấy của từng người không giống nhau, nhưng khiến cho tất cả đều thỏa mãn nguyện ước. Khiến cho cõi Phật của con không có mặt trời mặt trăng, khiến cho Bồ-tát khi sinh thân đã có ánh sáng, phóng chiếu ánh sáng tùy theo ý muốn của mình, có thể chiếu sáng tới hàng ức na-do-tha trăm ngàn cõi Phật. Khiến cho cõi Phật ấy không có danh từ về ngày đêm, chỉ có thời gian theo hoa nở ra khép lại. Cũng khiến cho cõi Phật của con không có sự nóng, lạnh, bệnh tật, già chết, chỉ có Bồ-tát sắp thành tựu đạo quả Bồ-đề thì đến cõi trời Đâu-suất ở thế giới khác sau khi mạng chung thì thành bậc giác ngộ. Lại khiến cõi Phật ấy không có người qua đời, chỉ ở nơi hư không Hóa Phật nhập Niết-bàn. Trong cõi đó mọi vật dụng được cung ứng theo ý muốn của Bồ-tát. Khiến cho nơi tất cả hư không chung quanh cõi Phật của con luôn vang lên hàng ức na-do-tha trăm ngàn tiếng nhạc. Trong âm nhạc ấy không phát ra tiếng ái dục mà chỉ phát ra tiếng Ba-la-mật, tiếng Phật, tiếng Pháp, tiếng Tăng, tiếng Pháp tạng của Bồ- tát... khiến tùy ý Bồ-tát ưa thích nghe các âm nhạc như vậy. Thưa Đức Thế Tôn, khi con thực hành hạnh Bồ-tát, cho đến trong vô lượng vô biên vô số cõi Phật được thấy hàng ức na-do-tha trăm ngàn cõi Phật trang nghiêm với vô số ngọc anh lạc kia, tướng mạo kia, điềm lành kia, xứ sở kia, hành động kia, chí nguyện kia, khiến cho tất cả những thứ ấy đều diễn ra nơi cõi Phật của con, chỉ trừ hàng Thanh văn, Duyên giác và cõi Phật có năm thứ uế trược. Lại nữa, khiến cho cõi ấy không có các danh từ về địa ngục, súc sinh, ngạ quỷ. Ở đấy lại không có các núi Tu-di, Thiết vi, Đại thiết vi, núi đất đá, cũng không có biển lớn, không có các thứ cây cối khác, chỉ có các thứ cây báu hơn cả cây báu nơi cõi trời mọc la liệt khắp nơi. Lại khiến cho cõi Phật của con không có các loài hoa khác,

chỉ có hoa Thiên mạn-đà-la, không có các mùi hôi thối, chỉ toàn là vi diệu tỏa hương

đầy khắp cõi, những người sinh trong cõi ấy đều là bậc Bồ-tát nhất sinh bổ xứ, nên không có một chúng sinh nào trở lại cõi khác, ngoại trừ sinh vào cõi trời Đâu-suất-đà để chứng đắc đạo quả Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác. Thưa Đức Thế Tôn, thời gian con thực hành hạnh Bồ-tát, con mới thành tựu được hạnh của bậc Đại trượng phu như vậy, khiến cho con được an trụ nơi cõi Phật trang nghiêm như thế với chúng sinh tâm ý thanh tịnh như thế, đời đời ở cõi nước ấy hiện có đông đảo Bồ-tát kế vị nhau, trong đó không một vị Bồ-tát nào là không do con hóa độ, đối với đạo Bồ-đề không một người nào mà con chẳng khiến an trụ nơi pháp Ba-la-mật. Khiến cho các Bồ-tát sinh đến đây cũng là do con trước đã từng khuyến hóa đến với đạo Bồ-đề, an trụ nơi sáu pháp Ba-la-mật. Nay ở cõi Phật này khiến ai sinh vào đó thì tất cả các nỗi khổ đều sẽ được diệt trừ hết. Thưa Thế Tôn, khi con làm Bồ-tát, thành tựu được hạnh nguyện của bậc Đại trượng phu như thế thì sau đó con mới chứng đắc đạo quả A-nậu-đa-la Tam-miệu Tam-bồ-đề nơi cõi Phật ấy. Xin nguyện cho cây Bồ-đề của con thân có chu vi bằng mười ngàn cõi bốn châu thiên hạ cành lá che phủ mười cõi Tam thiên có tên là Thiện hiện chúng bảo. Ánh sáng và hương thơm của cây Bồ-đề ấy tỏa lan khắp cõi Phật này. Tòa ngồi Kim cang của con nơi gốc cây Bồ-đề được trang trí bằng các báu vật, ngang dọc bằng nhau đến năm lần bốn châu thiên hạ, cao đến bốn vạn tám ngàn do-tuần, có tên là tòa ngồi Phổ phóng vô tận quang thiện giải trí hương. Con ngồi kiết già bên gốc cây Bồ-đề kia chỉ trong một thời gian ngắn là thành tựu đạo quả Chánh đẳng Chánh giác Tối thượng cho đến nhập Niết-bàn cũng không thay đổi, ngồi kia cũng không lìa bỏ. Con ngồi trên tòa Kim cang nơi cội cây Bồ-đề không đứng dậy, dùng hóa thân Phật và Bồ-tát đi đến vô số cõi Phật. Mỗi một hóa thân Phật, chỉ trong thời gian một bữa ăn ngắn, luôn vì chúng sinh thuyết giảng đạo pháp, tức nơi thời gian một bữa ăn ngắn như thế, đem đạo quả Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác để khuyến hóa vô số chúng sinh, khiến họ an trụ nơi đạo quả ấy và được Bất thoái chuyển. Các hóa thân Bồ-tát du hóa cũng lại như vậy. Nguyện khi con chứng được đạo quả Bồ-đề, thân con thị hiện khắp vô số thế giới khác trong mười phương. Nếu có chúng sinh thấy được thân tướng trang nghiêm của con thì khiến tất cả các chúng sinh nơi các thế giới kia luôn bền vững với đạo quả Chánh đẳng Chánh giác Vô thượng cho đến khi chứng đắc Vô thượng Bồ-đề nhập Niết-bàn, các chúng sinh kia luôn được gặp chư Phật Thế Tôn. Khiến trong cõi Phật ấy không có người không đủ các căn, các Bồ-tát ở đấy luôn ưa nhìn thấy con, tùy theo chỗ ở của họ, hoặc đi kinh hành, ngồi đứng đều được thấy con. Các Bồ-tát tâm vừa nghĩ đến Phật là khiến họ thấy con an tọa bên gốc cây Bồ-đề. Đã thấy con rồi thì trong giáo pháp có điều gì chưa rõ, tự nhiên được khai giải, không cần nói một câu giáo pháp mà khiến họ hiểu được ý nghĩa. Khiến cho con được thọ mạng vô lượng, không ai có thể lường tính được, ngoại trừ bậc Nhất thiết trí. Các vị Bồ-tát nơi cõi này thọ mạng cũng vô lượng. Con muốn nơi cõi Phật này, khi con chứng đắc đạo quả Chánh đẳng Chánh giác Vô thượng thì khiến ứng hiện ra các tướng đoan nghiêm như vậy. Xin cho tất cả Bồ-tát nơi cõi Phật của con đều thân mặc ca-sa từ lúc ra đời đến khi nhập Niết-bàn, không có người trang sức nơi tóc, ăn mặc quần áo thế tục, khiến họ với Sa-môn hình tượng không khác nhau. Đức Phật nói: –Hay thay! Hay thay! Này bậc

Thiện trượng phu, ông cũng là bậc thông đạt, với trí tuệ hiểu biết. Sở nguyện của ông thật tốt đẹp, ý chí lớn lao, uy đức đặc biệt cao quý, trí tuệ vô cùng vi diệu. Này thiện nam tử, ông có thể vì tất cả chúng sinh mà tự khởi ý nguyện vĩ đại thù thắng vi diệu như vậy để chọn lấy cõi Phật trang nghiêm. Này thiện nam tử, nên tên

tự của ông là Mạn-như-thi-lợi. Này Đại sĩ Mạn-như-thi-lợi, vào đời vị lai, trải qua hai lần hằng hà sa số a-tăng-kỳ kiếp đến đầu lần hằng hà sa số a-tăng-kỳ kiếp thứ ba, nơi phương Nam có thế giới tên là Tịnh vô trần tích, thế giới Ta-bà này cũng thuộc về thế giới ấy. Cõi Phật này trang nghiêm, thanh tịnh đúng theo những nguyện cầu của ông. Này Đại sĩ Mạn-như-thi-lợi, ông sẽ ở cõi Phật ấy chứng đắc đạo quả Chánh đẳng Chánh giác Vô thượng hiệu là Phổ Hiện Như Lai, Ứng Cúng, Chánh Biến Tri, đại chúng Bồ-tát cũng đều thanh tịnh. Tất cả đều được thành tựu đầy đủ theo sở nguyện của ông. Khi thực hành hạnh Bồ-tát, ở nơi hàng ức cõi Phật ông đã gieo trồng các căn lành. Này Đại sĩ Mạn-như-thi-lợi, ông đã vì chúng sinh đem thuốc hay trừ khử mọi khổ não nơi tâm ý, diệt hết các thức phiền não trói buộc, tăng trưởng căn lành. Khi ấy, Đại sĩ Mạn-như-thi-lợi bạch Phật: –Thưa Đức Thế Tôn, nếu như sở nguyện của con được thành tựu viên mãn như vậy thì xin nguyện chư Phật, Thế Tôn hiện trụ thế thuyết pháp trong vô lượng a-tăng-kỳ thế giới khắp mười phương thọ ký cho con, khiến cho vô lượng a-tăng-kỳ cõi Phật đều chấn động, khiến cho tất cả chúng sinh được mọi diệu lạc đầy đủ cũng như Bồ-tát thể hiện diệu dụng nơi cõi Thiền thứ hai trong Tam-muội. Lại khiến cho vô lượng a-tăng-kỳ cõi Phật mưa hoa Thiên mạn-đà-la, các hoa Mạn-đà-la ấy phát ra âm thanh: âm thanh Phật, Pháp, Tăng, Ba-la- mật, Vô lực úy. Nếu quả đúng như vậy thì khi con gieo năm vóc đảnh lễ nơi chân Đức Thế Tôn các điềm lành ứng hợp phải hiện ra hết. Khi Đại sĩ Mạn-như-thi-lợi cung kính đảnh lễ nơi chân Đức Thế Tôn thì đại địa nơi vô lượng a-tăng-kỳ cõi Phật thảy đều chấn động, trời mưa hoa Thiên mạn-đà-la, tất cả chúng sinh đều được mọi sự an lạc… sở nguyện như vậy là được viên mãn hoàn toàn. Các vị Đại Bồ-tát trong vô lượng cõi Phật kia đang ở chỗ chư Phật nghe thuyết pháp đều hỏi các Đức Phật, Thế Tôn: –Do nhân duyên gì mà ứng hiện điềm này? Chư Phật Thế Tôn ấy đều đáp: Vô lượng chư Phật hiện đang trụ thế thuyết pháp trong vô lượng a-tăng-kỳ cõi Phật trong mười phương đều thọ ký cho Đại sĩ Mạn-như-thi-lợi đạo quả Chánh đẳng Chánh giác Vô thượng. Đức Phật Bảo Tạng nói kệ: Trí tuệ thâm diệu ý vô thượng Mười phương chư Phật thọ ký cho Đất động, mưa hoa chúng sinh vui Ông sẽ làm Phật hiện ở đời.

Phẩm 8: THỌ KÝ CHO BỐN VỊ VƯƠNG TỬ

Này thiện nam tử, bấy giờ Bà-la-môn Hải Tế nói với vị Vương tử thứ tư tên là Chi Chúng... (nói lược như trên). Chí nguyện của vị Vương tử này giống như chí nguyện của Đại sĩ Mạn-như-thi-lợi không khác. Đức Thế Tôn khen: –Hay thay! Hay thay! Này thiện nam tử, khi ông hành hạnh Bồ-tát sẽ phá tan mọi thứ phiền não trói buộc chồng chất như núi Kim cang nơi vô lượng a-tăng-kỳ chúng sinh để thực hiện Phật sự, sau đó sẽ chứng đắc đạo quả Chánh đẳng Chánh giác Vô thượng, cho nên tên tự của ông là Hoại Kim Cang Tuệ Minh Chiếu Thị Lợi.

Này Đại sĩ Hoại Kim Cang Tuệ Minh Chiếu, vào đời vị lai trải qua một hằng hà sa số a-tăng-kỳ kiếp đến đầu hằng hà sa số a-tăng-kỳ kiếp thứ hai, về phương Đông, quá mười lần hằng hà sa số cõi Phật với số thế giới nhiều như số vi trần nơi vô lượng vô biên cõi Phật kia, có cõi nước tên là A-ni-di-sa. Này thiện nam tử, ông sẽ ở đó thành tựu đạo quả Chánh đẳng Chánh giác Vô thượng, hiệu là Phổ Hiền gồm đủ mười tôn hiệu Như Lai, Ứng Cúng, Chánh Biến Tri, Minh Hành Túc, cho đến Phật Thế Tôn. Cõi Phật ấy có đủ vô lượng trang nghiêm đúng như sở nguyện của ông. Này thiện nam tử, Đức Bảo Tạng Như Lai vừa thọ ký cho Đại Bồ-tát Hoại Kim Cang Tuệ Minh Chiếu đạo quả Chánh đẳng Chánh giác Vô thượng tức thì trong hư không, vô lượng ức na-do-tha trăm ngàn chư Thiên đều khen ngợi: “Hay thay! Hay thay!”; cùng mưa bột thơm cây Ngưu đầu chiên-đàn, trầm thủy. Bồ-tát Hoại Kim Cang Tuệ Minh Chiếu bạch Đức Bảo Tạng Như Lai: –Thưa Đức Thế Tôn, nếu ý nguyện của con được thành tựu viên mãn thì khi con gieo năm vóc cung kính đảnh lễ nơi chân Phật, sẽ khiến cho hương trời kỳ diệu tỏa thơm sực nức khắp hằng hà sa số thế giới. Chúng sinh nơi các cõi: địa ngục, súc sinh, ngạ quỷ, trời, người, ngửi được mùi hương này thì bao nhiêu khổ não của thân tâm... đều được dứt trừ. Này thiện nam tử, lúc này Bồ-tát Hoại Kim Cang Tuệ Minh Chiếu bèn gieo năm vóc sát đất đảnh lễ nơi chân Đức Bảo Tạng Như Lai tức thì hương trời thượng diệu tỏa thơm khắp hằng hà sa số thế giới. Tất cả bao nỗi khổ não nơi thân tâm của chúng sinh trong các thế giới ấy đều được dứt hết. Đức Phật nói: Khởi hủy hoại Kim cang Cõi Phật đầy hương sắc Chúng sinh nhiều an lạc Là bậc Thế gian giải. Này thiện nam tử, bấy giờ Bà-la-môn Hải Tế bảo vị Vương tử thứ năm tên là Vô Úy... (lược nói như trên). Vương tử Vô Úy bạch Phật: –Thưa Đức Thế Tôn, con xin không nhận lấy cõi Phật uế trược này. Nơi con thành đạo Bồ-đề sẽ là nơi không có các cõi địa ngục, súc sinh, ngạ quỷ. Đất ở thế giới đó toàn bằng lưu ly màu xanh biếc... giống như thế giới Liên hoa trang nghiêm đã nói trên. Vương tử Vô Úy đem hoa sen đặt trước mặt Đức Bảo Tạng Như Lai và thưa: –Bạch Đức Thế Tôn, nếu sở nguyện của con được thành tựu viên mãn như vậy, thì nương nơi uy thần của Đức Phật, khiến con đạt được tam-muội Hiện trang nghiêm. Như thế, khi con đang ở trước Đức Thế Tôn, thì nơi cõi Phật nhiều như số vi trần trong hằng hà sa số thế giới khắp mười phương sẽ mưa xuống những đóa hoa sen lớn như bánh xe, khiến chúng con đều thấy được. Vương tử vừa nói xong lời này, nương uy thần của Phật nên liền đạt được tam-muội Hiện trang nghiêm và khắp hằng hà sa số thế giới nơi mười phương với vô số cõi Phật nhiều như vi trần đều mưa xuống những hoa sen to như bánh xe. Vương tử Vô Úy thấy thế rất vui mừng. Đức Phật nói: –Này thiện nam tử, sở nguyện của ông thật hết sức tốt đẹp, nên được nhận lấy cõi Phật vi diệu. Nhờ lời cầu nguyện chí thành nên chóng đạt được tam-muội Hiện trang nghiêm và trời mưa hoa sen. Vương tử bạch Phật: –Nếu như con thành tựu đạo quả Chánh đẳng Chánh giác Vô thượng bồ đề đúng theo ý nguyện của mình, thì khiến cho hoa sen đang lơ lửng nơi hư không kia tức thì trụ ngay lại

ở đấy. Đức Phật nói: –Này thiện nam tử, chỗ thể hiện nhanh chóng của ông đã dùng hoa sen in rõ nơi hư không, nên tự hiệu ông là Hư Không Ấn. Này Đại sĩ Hư Không Ấn, về đời vị lai, trải qua hằng hà sa số a-tăng-kỳ kiếp thứ nhất bắt đầu vào hằng hà sa số a-tăng-kỳ kiếp thứ hai, tại hướng Đông nam vượt quá hàng ức trăm ngàn hằng hà sa số

cõi Phật, có thế giới tên là Liên hoa, ở cõi ấy ông sẽ thành tựu đạo quả Bồ-đề Vô thượng, hiệu là Liên Hoa Thượng Phật, gồm đủ mười tôn hiệu Như Lai, Ứng Cúng, Chánh Biến Tri, Minh Hành Túc cho đến Phật, Thế Tôn, với vô lượng chúng Tăng thuần là Bồ-tát, thọ mạng số lượng, đạt được tất cả những uy đức đúng theo sở nguyện. Bồ- tát Hư Không Ấn tức thì gieo năm vóc xuống đất đảnh lễ Đức Bảo Tạng Như Lai. Đức Phật nói: Ông đem lợi cho đời Trừ diệt mọi oán kết Giữ đức như vi trần Đạt giác ngộ hơn trước. Này thiện nam tử, bấy giờ Bà-la-môn Hải Tế nói với Vương tử thứ sáu tên là Hư Không... (nói lược như trên)... Vương tử Hư Không bạch Phật: –Con chẳng ở nơi cõi Phật uế trược này... (nói lược). Cũng như sở nguyện của Bồ-tát Hư Không Ấn. Thưa Đức Thế Tôn, nếu đại nguyện của con được thành tựu viên mãn như thế thì khiến cho trong hư không nơi hằng hà sa số thế giới khắp mười phương đều có chiếc lọng bằng bảy báu, có lưới bằng ngọc trắng che phủ phía trên lọng báu, lại treo các linh báu để tôn vẻ trang nghiêm. Trong linh báu và lưới báu luôn phát ra các âm thanh: tiếng Phật, tiếng Pháp, tiếng Tăng, tiếng Ba-la-mật, tiếng lực, tiếng thần thông và tiếng vô úy. Tất cả chúng sinh nơi thế giới ấy nghe được những âm thanh này thì khiến họ phát tâm cầu đạo quả Chánh đẳng Chánh giác Vô thượng. Nếu trước đã phát tâm Bồ-đề rồi thì khiến họ không thoái chuyển nơi đạo quả kia. Vương tử Hư Không vừa nói như thế tức thì trong hư không của hằng hà sa số thế giới khắp mười phương... (nói lược) đều phát ra âm thanh như trên. Nhờ uy thần của Phật nên tất cả đều tự thấy được. Vương tử Hư Không lại bạch với Phật: –Thưa Đức Thế Tôn, nếu sở nguyện của con được viên mãn như thế thì khiến ngay trước mặt Thế Tôn đây, con đạt được tam-muội Trí hiển minh, nhờ đó tăng trưởng được pháp lành. Được Tam-muội này rồi, sau đấy mới xin Thế Tôn thọ ký quả vị Bồ-đề cho con. Nhờ uy thần của Phật, vương tử Hư Không liền được tam-muội Trí hiển minh. Đức Phật nói: –Hay thay! Này thiện nam tử, sở nguyện của ông thật là vô cùng vi diệu! Do phước nghiệp của ông mà trong hư không nơi hằng hà sa số cõi Phật khắp mười phương được che bằng lọng báu, từ đấy phát ra âm thanh hòa dịu giác ngộ được hàng ức na-do-tha trăm ngàn chúng sinh. Này thiện nam tử, do đó nên ông có tự hiệu là Hư Không Hiển Minh. Này Đại sĩ Hư Không Hiển Minh, vào đời vị lai trải qua một hằng hà sa số a-tăng-kỳ kiếp đến đầu hằng hà sa số a-tăng-kỳ kiếp thứ hai, tại phương Đông, vượt qua hai hằng hà sa số cõi Phật, có thế giới Phật tên là Nhật Nguyệt, ông sẽ ở nơi cõi ấy thành tựu đạo quả Chánh đẳng Chánh giác Vô thượng, hiệu là Pháp Tự Tại Phú Vương Phật, gồm đủ mười tôn

hiệu Như Lai, Ứng Cúng, Chánh Biến Tri, Minh Hạnh Túc cho đến... Phật, Thế Tôn. Khi Bồ-tát Hư Không Hiển Minh gieo năm vóc đảnh lễ nơi chân Đức Bảo Tạng Như Lai, Đức Phật nói kệ: Dấy thiện, thuần ý, chế ngự tâm Nơi chúng sinh luôn khởi đại bi Quần mê, dốc độ qua biển khổ Đạt đạo quả Vô thượng Bồ-đề. Này thiện nam tử, bấy giờ Bà-la-môn Hải Tế nói với vị Vương tử thứ bảy tên là Chi Tượng... (lược nói như trên)... Vương tử Chi Tượng bạch Phật: –Thưa, con xin không ở nơi cõi Phật uế trược để chứng đắc đạo quả. Thế giới của con thành tựu đạo quả Bồ-đề sẽ không có danh từ địa ngục, súc sinh, ngạ quỷ, cũng không có nữ nhân, chúng sinh ở đấy không do bào thai sinh ra, không có các núi Tu-di, Thiết vi, Đại thiết vi và các núi đất đá, không có suối nguồn, sành sỏi, gai gốc, địa hình cao thấp, cây cối, biển khơi, cũng không có mặt trời, mặt

trăng, tinh tú, ngày đêm. Chúng sinh nơi cõi đó không có các thứ bài tiết hôi thối dơ bẩn, hình tượng luôn thanh tịnh, thân tâm không ỷ lại. Khiến cho cõi Phật của con không lấy đất đá làm mặt đất mà dùng toàn mã não làm nên cùng trang nghiêm bằng vô lượng trăm ngàn các thứ vật báu. Cũng khiến cho trong cõi Phật ấy chỉ có hoa Mạn-đà-la, hoa Đại mạn-đà-la, không có các loại cỏ khác, lại được trang nghiêm bằng vô số các loại cây báu, trên những cây này có vô số những lọng báu tô điểm. Ở thế giới đó có đầy đủ các thứ phòng ốc báu, vô số các thứ y phục báu, các thứ vòng trang sức báu, các thứ chuỗi anh lạc báu, các thứ dụng cụ báu, các thứ âm nhạc, các thứ vật đựng báu, các thứ hoa đan xen nơi những cây báu. Khi các hoa khép cánh, âm nhạc ngừng phát thì biết đó là đêm. Vào lúc hoa khép cánh thì Bồ-tát thọ sinh về đây. Vừa sinh ra, Bồ-tát liền ngồi thiền định tâm ý tập trung liền đạt được tam-muội Hiện trang nghiêm, nhờ pháp Tam- muội này nên thấy được chư Phật hiện đang trụ thế nơi các cõi Phật trong vô số thế giới nhiều như vi trần khắp mười phương. Khiến cho các vị Bồ-tát sinh ra liền đạt được Thiên nhĩ thanh tịnh, nên nghe được chư Phật hiện đang trụ thế nơi vô số cõi Phật trong thế giới khác khắp mười phương nhiều như vô số vi trần thuyết giảng chánh pháp. Chư Phật thuyết giảng Chánh pháp ấy khiến cho chúng sinh nơi cõi đó đều tự biết về thọ mạng đời trước, nhớ nghĩ đến những việc đã làm trong số kiếp nhiều như vi trần nơi cõi Phật. Lại đạt được Thiên nhãn thanh tịnh, thấy khắp vô số cõi Phật trang nghiêm trong mười phương nhiều như số vi trần. Cũng khiến cho các vị Bồ-tát đã sinh ra liền đạt đầy đủ về Tha tâm thông, nhờ đó chỉ trong khoảnh khắc biết được mọi tâm niệm, hành động của tất cả chúng sinh trong các cõi Phật nhiều như số vi trần, cho đến khi chứng đắc Bồ-đề nhập Niết-bàn họ vẫn không mất pháp Tam-muội ấy. Vào lúc đêm gần sáng, bốn phương gió thơm vi diệu, êm ả thổi đến khiến thân tâm hoan hỷ, làm cho hoa nở, giúp các Bồ-tát đang nhập tam-muội trên các đài hoa liền xuất định. Lại khiến các vị Bồ-tát đạt được thần thông như vầy, nên chỉ trong khoảnh khắc một niệm, họ đã đến thân cận cúng dường các Đức Phật Thế Tôn hiện đang trụ thế nơi cõi Phật trong mười phương nhiều như số vi trần, rồi trở về chốn cũ của mình, ngồi kiết già trên đài hoa Mạn-đà-la, hoa Đại mạn-đà-la tư duy về các pháp môn, cùng chiêm ngưỡng Đức Như Lai. Cho dù hướng ngồi của họ quay về đâu thì ở tất cả mọi phương ấy đều thấy được con cả. Bồ-tát ở đó, đối với đạo pháp hoặc khởi tưởng hoặc phát sinh nghi ngờ thì quán tưởng về thân tướng của con liền được giải bày. Các Bồ-tát kia nghe pháp theo ý muốn của mình, vừa quán tưởng đến con thì tất cả đều thông suốt. Cũng khiến cho Bồ-tát ở thế giới ấy không có “ngã, ngã sở”, không có “sở tác”, cho đến không

cả thân mạng nữa. Bồ-tát đều được bâc Bất thoái chuyển, ở đấy không có danh từ về bất thiện, không có danh từ về thọ giới, hoặc sám hối khi phạm tội. Tất cả chúng sinh nơi cõi này đều có đủ ba mươi hai tướng của bậc Đại nhân, đầy đủ sức mạnh như Na-la-diên khiến mọi người đều gồm đủ các căn từ khi sinh ra cho đến lúc chứng đắc Bồ-đề nhập Niết- bàn. Tất cả chúng sinh nơi cõi đó khi mới sinh râu tóc tự rụng, thân mặc ca-sa, khéo lý giải các pháp Tam-muội... cho đến khi đạt được đạo quả giác ngộ cũng không hề thoái thất nửa chừng. Khiến cho chúng sinh nơi thế giới của con không còn các khổ về già, bệnh. Có Bồ- tát khi sắp mạng chung thì ngồi kiết già mà vào Niết-bàn, từ nơi thân phát ra lửa để tự hỏa thiêu, gió thổi hương thơm đến, khiến cho

xá-lợi được tung rải đến vô số thế giới khác không có cõi Phật và thành ngọc báu Như ý, giống như ngọc báu Ma-ni trong sáng của Chuyển luân vương. Chúng sinh ở các nơi đó, hoặc thấy được ánh sáng của ngọc báu Ma- ni kia, hoặc thấy được ngọc báu hoặc được tiếp xúc với ngọc báu... thì khiến cho tất cả họ không còn phải chịu các khổ nơi địa ngục, ngạ quỷ, súc sinh, từ đó cho đến khi chứng đắc đạo quả Bồ-đề nhập Niết-bàn không bao giờ chịu thống khổ nữa. Vào lúc mạng chung được các Đức Phật hiện còn trụ thế ở đó vì chúng sinh thuyết pháp về việc sinh đến xứ sở như thế của con. Họ được sinh đến đây rồi nhờ đã nghe diệu pháp của chư Phật nên phát tâm Bồ-đề, vừa phát tâm xong là đạt bậc Bất thoái chuyển đối với đạo quả Chánh đẳng Chánh giác Vô thượng. Trong cõi Phật của con không ai là không nhập tam-muội, khi mạng chung hoàn toàn không còn các nỗi thống khổ, kể cả nỗi khổ luyến ái mà phải biệt ly. Thọ mạng ở đấy hết, khiến họ không sinh vào nơi có các nạn, nơi không có cõi Phật... cho đến khi chứng đắc quả vị Bồ-đề thường được gặp Phật, thường được nghe Pháp, thường cúng dường Tăng. Khiến cho tất cả chúng sinh nơi cõi đó không uế trược, sân giận, ghét yêu, keo kiệt, ganh tỵ, vô minh, chấp ngã, không có các hàng Thanh văn, Bích-chi-phật, chỉ thuần là các vị Bồ-tát đông đảo có mặt khắp cõi, với tâm dịu dàng, không có tâm oán ghét, không có tâm cấu uế, tâm tịch tĩnh, tâm thiền định. Khiến cho cõi Phật trang nghiêm, thanh tịnh của con hiện ra trong các thế giới khác nhiều như số vi trần mười phương cõi Phật, hương thơm tỏa đến khắp nơi như thế. Chúng sinh nơi cõi ấy luôn được niềm an lạc trọn vẹn không hề nghe có âm thanh về khổ. Bấy giờ, con sẽ thực hành hạnh Bồ-tát, trước tiên là tạo lập cõi Phật trang nghiêm như vậy khiến cho tất cả chúng sinh đầy khắp trong cõi ấy tâm ý luôn thanh tịnh, sau đó con mới chứng đắc đạo quả Bồ-đề tối thượng. Khi con đắc đạo, khiến cho thân tướng trang nghiêm với vô lượng hào quang của con hiện khắp trong các cõi Phật khác nhiều như vi trần nơi mười phương hàng ngàn cõi Phật. Ở đó, chúng sinh nào thấy được con thì khiến họ diệt trừ được tham dục, sân giận, ngu si, keo kiệt, ganh ghét, chấp ngã, kết sử... phát tâm Bồ-đề, tùy theo chỗ mong muốn nên đối với các pháp Tam- muội đà-la-ni nhẫn nhục, nhờ thấy con thảy đều đạt được. Nếu có chúng sinh, sinh nơi địa ngục lạnh giá được thấy con thì họ liền có được sự ấm áp, niềm an lạc này giống như vị Tỳ- kheo nhập Đệ tam thiền, nhờ đó thân tâm tràn đầy niềm vui và đều phát tâm cầu đạo quả Chánh đẳng Chánh giác Vô thượng, đến khi mạng chung được sinh về thế giới của con đạt bậc Bất thoái chuyển nơi đạo quả kia. Nếu có chúng sinh sinh nơi loài ngạ quỷ, thấy được con rồi... (nói lược như trên)... khiến đạt bậc Bất thoái chuyển nơi đạo quả Bồ-đề Vô thượng. Súc sinh cũng nói như trên... Như thế là ánh hào quang của con hơn chư Thiên gấp bội. Cũng khiến cho thọ mạng của con là vô lượng, vô biên không ai có thể tính được, ngoại trừ Bậc Nhất Thiết Trí. Khi con chứng đắc đạo quả Bồ-đề thì chư Phật Thế Tôn trong vô lượng a-tăng-kỳ thế giới không thể kể xiết nơi mười phương đều tán thán, khen ngợi con. Con nguyện cho chúng sinh ở những nơi đó nghe được tên con, đối với các căn lành đã tạo

được dốc hồi hướng về thế giới của con thì khi họ lâm chung tất được sinh về nước con, ngoại trừ kẻ phạm tội vô gián, hủy hoại Chánh pháp, phỉ báng Thánh hiền. Lúc con đắc đạo Bồ-đề, trong vô lượng a-tăng-kỳ cõi Phật khác, chúng sinh nghe được danh hiệu

con cầu được sinh về cõi nước của con thì vào thời gian họ sắp mạng chung, con cùng vô lượng đại chúng vây quanh đều nhập vào tam-muội Vô ế thị hiện trước mặt họ, khéo giảng nói khiến cho tâm ý của chúng sinh kia được vui vẻ, tất cả các nỗi khổ đều tiêu diệt nhờ đó tất ngộ được pháp tam-muội Tất định; đạt được niềm diệu lạc của pháp nhẫn, nên sau khi mạng chung được sinh về cõi nước của con. Lại như có các thế giới khác thiếu thốn bảy thứ tài sản bậc Thánh, chẳng ưa cầu giáo pháp của Tam thừa, cũng chẳng ưa cầu phước báo nơi cõi Trời, người, lại chẳng ưa cầu về ba bậc thiện, phước, mà lại tham đắm nơi các điều phi chánh pháp: keo kiệt, tham lam, ganh ghét, ưa gần gũi các loài chúng sinh theo tà pháp, thì đối với những chúng sinh ấy, con nguyện nhập pháp tam-muội Vô đọa. Do diệu lực của Tam-muội này, nên các chúng sinh kia khi sắp mạng chung con sẽ thị hiện trước mặt họ cùng với vô lượng đại chúng vây quanh, vì họ thuyết pháp, đem cõi Phật của mình nêu bày, đem đạo Bồ-đề khuyến hóa họ, khiến cho các chúng sinh đó có được niềm vui mừng tột bậc nơi con mà phát tâm Bồ-đề, khiến cho tất cả nỗi thống khổ của họ được diệt trừ, đạt được tam-muội Nhật đăng, xả bỏ hết mọi sự tối tăm, sau khi mạng chung được sinh vào cõi nước của con. Đức Bảo Tạng Như Lai nói: –Hay thay! Hay thay! Này thiện nam tử, sở nguyện của ông rất là lớn lao, vô cùng tốt đẹp. Vương tử lại thưa với Đức Phật: –Thưa Thế Tôn, nếu ý nguyện của con được thành tựu viên mãn như thế thì xin khiến mưa bột thơm Hải ngạn chiên-đàn kỳ diệu xuống khắp nơi cõi Phật khắp trong mười phương cõi Phật nhiều như số vi trần, trong đó các chúng sinh nếu ngửi được mùi thơm này, thì tất cả đều phát tâm Bồ-đề. Lại khiến cho hôm nay con đạt được pháp tam-muội Như nguyện và tự chứng kiến điềm lành kia. Này thiện nam tử, lúc ấy Vương tử vừa nguyện xong liền đạt được tam-muội Như nguyện, tự thấy được cõi Phật trong mười phương các thế giới khác nhiều như số vi trần, trời mưa xuống bột thơm Hải ngạn chiên-đàn kỳ diệu, còn thấy khắp mười phương vô số chúng sinh đều chắp tay cung kính phát tâm Bồ-đề. Đức Phật nói với Vương tử: –Này thiện nam tử, nguyện của ông đã thành tựu, trời đã tức thì mưa hương thơm, lại có vô số chúng sinh phát tâm cầu đạo quả Bồ-đề. Này thiện nam tử, vậy nên hiệu của ông là Sư Tử Hương. Vào đời vị lai trải qua một hằng hà sa số a-tăng-kỳ kiếp, bước vào hằng hà sa số a-tăng-kỳ kiếp thứ hai, ở phương trên cách cõi Phật này bốn mươi hai Hằng hà sa cõi Phật với số cõi Phật nhiều như vi trần, có thế giới tên là Cám hương quang minh vô trần, nơi cõi đó, ông sẽ thành tựu đạo quả Chánh đẳng Chánh giác Vô thượng, danh hiệu là Quang Minh Vô Trần Thượng Thân Hương Nguyệt Tự Tại Vương Phật, gồm đủ mười tôn hiệu Như Lai, Ứng Cúng, Chánh Biến Tri, cho đến Phật Thế Tôn. Này thiện nam tử, bấy giờ Bồ-tát Sư Tử Hương gieo năm vóc sát đất đảnh lễ nơi chân Đức Như Lai. Đức Bảo Tạng Như Lai nói kệ: Trời, Người, Tu-la, đều kính trọng Sẽ là Thế Tôn cứu muôn loài

Ba cõi khổ buộc đều dứt hết Đạo quả Vô thượng tất đạt được.

Phẩm 9: VỊ VƯƠNG TỬ THỨ TÁM ĐƯỢC THỌ KÝ Này thiện nam tử, bấy giờ Bà-la-môn Hải Tế nói với vị Vương tử thứ tám tên là A- mạc-cụ... (nói lược như trên)... Vương tử bạch Phật: –Thưa Đức Thế Tôn, con nguyện sẽ ở nơi cõi Phật uế trược làm Bồ-tát tu tập

đạo quả Bồ-đề, thực hành hạnh nguyện Bồ-tát. Trước tiên con làm cho mười ngàn cõi Phật uế trược đều trở nên thanh tịnh như cõi Phật Cám hương quang minh vô trần không khác, lại giáo hóa vô lượng các vị Bồ-tát tâm ý trong sạch, dốc cầu pháp Đại thừa, vun trồng thiện căn thanh tịnh nơi cõi đó, sau đấy con mới thành tựu đạo quả Chánh đẳng Chánh giác Vô thượng. Thưa Đức Thế Tôn, con sẽ tu tập thực hành đạt đến đạo quả Bồ-đề như thế, không giống với hạnh của các Bồ-tát khác. Thưa Đức Thế Tôn, suốt trong bảy năm này con đã tĩnh tọa ở một chỗ để tư duy về công đức thanh tịnh của chư Phật và vô số công đức để trang nghiêm cõi Phật đó, con phát khởi vô số các pháp Tam-muội trang nghiêm cùng với một vạn tám ngàn Bồ-tát nhập tam- muội tu tập. Thưa Đức Thế Tôn, ấy là con đã thực hành hạnh Bồ-đề khi làm Bồ-tát. Con dùng pháp tam-muội Thần-bà-xà-già-chỉ-do-la để thường được thấy chư Phật Thế Tôn hiện đang trụ thế trong vô lượng vô biên thế giới khác ở mười phương, vì lợi ích chúng sinh mà nói pháp, vượt qua ba đời để được thấy các Đức Phật ấy khắp tất cả các cõi. Con dùng pháp Tam-muội với vô số các tâm nên thấy được chư Phật Thế Tôn cùng đại chúng Bồ-tát Thanh văn vây quanh. Con dùng diệu lực của tam-muội Vô y hiện thân nhiều như vi trần trong cõi Phật, mỗi mỗi thân đều đem các loại hoa quý vô thượng, các thứ hương xoa vô thượng, đồ trang sức cùng âm nhạc, tất cả những thứ quý giá đẹp đẽ thượng diệu đó dùng để cúng dường các Đức Phật. Nơi mỗi mỗi cõi Phật, trải qua số kiếp nhiều như nước nơi biển cả. Con dùng tất cả pháp tam-muội Tu thân chỉ trong khoảng khắc một niệm, biết được sự hành hóa của Phật nhiều như số vi trần trong tất cả cõi Phật. Thưa Đức Thế Tôn, con dùng pháp tam-muội Công đức đi đến các cõi Phật dùng những lời vi diệu vô thượng để tán thán từng vị Phật một. Thưa Đức Thế Tôn, con dùng pháp tam-muội Bất tuần tâm cùng với cảnh giới là một, nên thấy nơi tất cả cõi Phật đều có vô lượng các Đức Phật. Thưa Thế Tôn, con dùng tam- muội Vô tránh, nên trong khoảng khắc một niệm, thấy được cõi Phật trang nghiêm trong quá khứ, tương lai và hiện tại của tất cả các cõi Phật. Thưa Đức Thế Tôn, con dùng pháp tam-muội Thủ-lăng-nghiêm vào trong địa ngục, hóa làm thân của cõi ấy vì chúng sinh ở đấy mà thuyết pháp, đem đạo Bồ-đề khuyến hóa khiến họ phát tâm, đến lúc mạng chung được sinh làm người, được gặp chư Phật hiện trụ thế giảng nói chánh pháp, khiến cho chúng sinh ở đó theo Phật, lãnh hội Pháp, đạt được bậc Bất thoái chuyển. Con cũng lần lượt giáo hóa như thế đối với các hàng Súc sinh, Ngạ quỷ, Dạ-xoa, La-sát, A-tu-la, Rồng, Khẩn-na-la, Ma-hầu-la-già, Trời và Người. Đối với các loài Tỳ-xá-xa-phú-đơn-na, Ca-trá-phú-đơn-na, hoặc như hạng Chiên-đà-la, buôn bán, dâm nữ con cũng hiện thân giáo hóa như vậy. Thưa Đức Thế Tôn, như thế là tùy theo trú xứ của chúng sinh mà con hiện hình tướng như họ, thuận theo nhân duyên nơi hành nghiệp của những chúng sinh đó để chịu khổ vui như họ, hoặc theo nghề nghiệp của họ, khéo dùng các phương tiện giảng nói để nhiếp phục

sau đó mới giáo hóa họ theo Chánh pháp, đem đạo quả Chánh giác tối thượng khuyến hóa khiến họ an trụ nơi bậc Bất thoái chuyển Vô thượng Chánh biến tri. Thưa Đức Thế Tôn, trong thời gian ấy, con thực hành hạnh Bồ-đề, làm thanh tịnh hơn mười ngàn cõi Phật, giáo hóa các chúng sinh trong đó tâm ý thanh tịnh diệt hết mọi độc hại của hành nghiệp phiền não, khiến không còn một chúng sinh nào bị chìm đắm nơi bốn thứ ma.

Như vậy, con sẽ lập nên mười ngàn cõi Phật thanh tịnh như cõi Phật trang nghiêm nơi thế giới Cám hương vô trần của Đức Quang Minh Vô Trần Thượng Thân Hương Nguyệt Tự Tại Vương Như Lai. Con sẽ làm thanh tịnh cõi Phật của mình cùng quyến thuộc như sở nguyện của Đại Bồ-tát Sư Tử Hương. Thưa Đức Thế Tôn, nếu sở nguyện của con được thành tựu thì xin khiến cho các nỗi khổ của tất cả chúng sinh trong mười ngàn cõi Phật được tiêu trừ, tâm ý nhu hòa, thuận hợp khiến cho mỗi người ở đó đều tự thấy được các Đức Phật trong bốn châu thiên hạ. Các chúng sinh ở đó tự nhiên có sẵn nơi tay mình các thứ vật báu, các thứ hoa hương, hương bột, hương xoa, các loại y phục, phòng ốc, cờ phướn, lọng báu tất cả đều đem để cúng dường chư Phật, nhân đấy đều phát tâm cầu đạo quả Bồ-đề Vô thượng. Con dùng diệu lực của tam-muội Hiện trang nghiêm khiến cho mình tự thấy được chỗ ứng hiện theo sở nguyện khi vừa phát ra lời nguyện này. Đức Phật khen ngợi: –Hay thay! Hay thay! Này thiện nam tử, như ông tự làm thanh tịnh cõi Phật của mình và với hàng mười ngàn cõi Phật khắp chung quanh, giáo hóa hàng vô lượng a-tăng-kỳ chúng sinh khiến thân tâm họ đều được thanh tịnh, lại đem vô lượng a-tăng-kỳ vật dụng như vậy mà cúng dường vô lượng a-tăng-kỳ các Đức Phật Thế Tôn! Này thiện nam tử, vậy nên tự hiệu của ông là Phổ Hiền. Này Đại sĩ Phổ Hiền, vào đời vị lai trải qua một hằng hà sa số a-tăng-kỳ kiếp đến cuối hằng hà sa số a-tăng-kỳ kiếp thứ hai, ở phương Bắc, cách cõi Phật này sáu mươi hằng hà sa số cõi Phật, có thế giới tên là Trí Thủy Tịnh Đức, này Đại sĩ Phổ Hiền, ông sẽ ở cõi ấy thành tựu đạo quả Chánh đẳng Chánh giác Vô thượng, hiệu là Sư Tử Phấn Tấn Kim Cang Trí Phật, gồm đầy đủ mười tôn hiệu Như Lai, Ứng Cúng, Chánh Biến Tri cho đến Phật, Thế Tôn. Này thiện nam tử, bấy giờ Đại Bồ-tát Phổ Hiền gieo năm vóc sát đất đảnh lễ nơi chân Đức Như Lai. Đức Bảo Tạng Như Lai nói kệ: Khởi lành, vui trí, tâm điều phục Thệ với chúng sinh thiện vững bền Độ chúng sinh qua dòng khổ buộc Đuốc mầu trí tuệ Thiên Nhân Tôn.

Nguồn: Giảng Sư (giangsu.io.vn) — văn bản trích từ kho sách cổ và kinh điển.